

Діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шваб. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор при-
ймає від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТИ В КРИЮ:
Місячно 5-00 зод.
Чвертьрічно 15-00
Піврічно 30-00
Річно 60-00
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Канаді:
Франк, Голланд, Бельгія 20 фр. фр.
Італія 7-50 зод., Швейцарія 7-50 зод.,
Швейцарія 5 шв. фр., Чехослова-
ччина 30 ч. к., Румунія 150 зод., Бол-
гарія 7-00 зод., Австрія 7-50 зод.,
Зміна адреси 1 зод.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарня: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАЙСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Лещата, кийки до лещат, лещетарські
чоботи, частини до вязань і кийків - -

дістанете

А. КОНЕВИЧ І СИН
ЛЬВІВ, БАТОРІЯ 12., (Тел. 76-00)

Мобілізація москвофільських недобитків на Лемківщині.

Шофіціальна агенція львівського пові-
ства „Всход“ подає широкий звіт зі „зйду меш-
канців Лемківщини“, що відбувся у Сяноці кіль-
ка днів тому, та на якому, пібито, було понад
100 „делегатів“ з повітів Сянік, Лісько, Коросно,
Ясло, Горині, Новий Санч і Гринів. На ділі це
був зйад кананських недобитків, яких заада-
гидь амобілізовано, щоб замасіфувати „си-
лу“ лемківського москвофільства у звязку з ві-
домими останніми реопорядками краківської
шкільної кураторії. Про характер того зйаду мо-
же найкраще засвідчити факт, що зі Львова по-
їхали туди „сам“ Міхал Бачинський (який не-
давно цілком погодився зі „старорежимною“ гру-
пою „Рускаво Голоса“) і його адютант з Наро-
дного Дому — відомий Слезюк. Бачинський ви-
голосив теж головний „політичний, господарський
і культурно-освітній“ реферат, в якому мабуть
забув лише „арегерувати“ справу майже 2-мі-
лионового довгу „Народнього Дому“ а ліцитарії
його маєтків...

Очевидно — „зйад“ прийняв цілу низку „ре-
зольцій“, між якими є теж „домогання“ створи-
ти окреме „руско“ єпископство для Лемківщини,
вести шкільну науку „в звязку лемковским“ та

основати одну середню школу на Лемківщині
(мабуть у тім самім „визнику“). Річ ясна, що
„зйад“ з захопленням „затвердив“ діяльність пп.
Бачинського і Яворського. З тим самим захоп-
ленням прийнято до відома факт видачі лемків-
ського урядового букваря...

Основано нову москвофільську ячейку п. в.
„Лемковскій Союз“ в якому засів цілий мос-
квофільський синедріон. Отже: як „почесні чле-
ни“ Бачинський, Яворський і Слезюк, — потім
адвокат Гватшак і Тухановський з Криничі
(автор „Лемківського букваря“), адвокат Сько-
ло, радник Мокрицький, Яворський та „д.в. Пере-
лім, купець Музичка і Стефанишин зі Сянока.
та ще деякі „стовпи“. Рішено навіть видавати в
Сяноці газету по лемківськи, бо, видно, знаме-
нитого зьокатою показався патнацький гроші,
видачі досі за всі москвофільські реалізації...

Найбільш цинічна резолюція — це черговий
донос на українське греко-католицьке духовен-
ство, що — мовляв — воно використовує церкву
для політичних цілей, тоді, коли ціла ідея окре-
мого лемківського єпископства — це виключно
політична комбінація людей, які підтримують
російське православ'я!

Перша почватка українська гімназія на Закарпатті.

На просторі від Ясіая по Хуот нема ані од-
ної середньої школи, так що вся Гупулицина
майже не має змоги дати своїм дітям середню
освіту, бо звідти до Ужгороду доволі далеко. То-
му свідоміші громадяни Бичкова повели акцію
за заснування у себе приватної гімназії, а до-
бавивши досі заложення державної гімназії. Спра-
ву оснування приватної гімназії у Бичкові пав
за себе Батьківський Союз при герожазській
(вяділовій) школі у Вел. Бичкові, якого голо-
вою є о. декан М. Мочком, місцевий греко-кат-
парох. У вересні ц. р. внесено до шк. відділу в
Ужгороді прохання в справі дозволу заснувати

прив. гімназію. Але тому, що всіх вимог закону
(стично правної особи, професорського складу,
фінанів і приміщення школи) не можна було
виразу виконати, ініціатори отворили тимчасо-
ву гімназійний курс, до якого зголосилися 80
учнів. Управителем курсів є директор горож. шко-
ли В. Петрецький, крім нього вчать: А. Шеретія,
Швайцер і Бер. Одноразом з тим сільське заступ-
ництво веде дальше заходи в справі заснування
у В. Бичкові гімназії державної. Замітна річ, що
бажання заснувати гімназію алучило всіх бич-
ківців в одне — без огляду на релігійні та парт-
ійні ріжниці.

Українці в румунській Мармарошині пробудилися.

Ужгородське „Українське Слово“ повідо-
мляє, що українці Мармарошини в Румунії після
15 років пробудилися. Під веленням д-ра Одо-
вчука, адвоката в Сиготі, організується там Русь-
ка Національна Партія. Тепер партія організує
населення по селах і нарід радо горнеться до своєї
національної організації. Повідомляють також,
що уряди ставляться до цієї політичної органі-

зації не вороже і сповнять деякі бажання полі-
тичних провідників українців. У школах позво-
лено вчити по українськи. В урядах думають да-
ти місце українцям у відповіднім числі до насе-
лення. До городської ради міста Сиготу мали би
увійти 3 радники українці. На селах, де перева-
но жие українське населення, мають увійти в
сільські заступництва українці і т. д.

Привернення молитви у віденських школах.

Декретом міністра віросповідань і освіти з
10. квітня ц. р. уважнено міністерський розпо-
рядок з 1919 р., який зніс релігійні практики в
школах. Оспракуючись на тілі еравній основі, ар-
хiepіскопська курія у Відні звернулася з почат-
ком цього шкільного року до шкільної ради м.

Відня з домоганням увести в життя „заклади“ мі-
ністерський розпорядок. У звязку з тим відня-
сьва шкільна рада оголосила розпорядок архі-
епіскопської курії в справі релігійних практик
шкільної молоді з дня 1. грудня ц. р.

Ватикан не може визнати Радянщини.

ПАРИЖ, 18. XII. ПАТ. Кореспондент „Еко-
ле Пари“ у Ватикані подає інтересні подробиці
про відношення Апостольської Столиці до Ра-
дянщини. Управитель місії „Про Русія“ єпис-
коп д'Ербіні є від довшого часу хворий і пере-
буває на лікуванні в Бельгії. Наслідком цього
стану здоров'я він зголосив димісію, яку тепер
папа остаточно прийняв. Уступлення єпископа
д'Ербіні, що є за виконанням католиками
своєї місії навіть серед теперішніх умовин, які
панують у Радянщині, вплинуло рішучо на змі-
ну становища. У ватиканських колах перепо-

ла думка, що радянська держава є наскрізь а-
теїстична та що атеїзм теоретичний і практич-
ний, є інтегральною частиною другого плану
пятилітки. Кореспондент не заперечує, що бу-
ли спроби навазати контакт, але без успіху. Те-
пер Ватикан рішився адержати становище, о-
значене на генуєвській конференції, що Апо-
стольська Столиця може признати тільки дер-
жаву, де релігійна свобода є офіційно зага-
рантована і практично забезпечена. Серед таких
умовин, лише кореспондент, Ватикан буде ос-
танньою державою, що познєнасть Радянщину.

ЗВІЯКИ
штук 150
ЧЕРВЕВО
35
сотників
НАЙДЕШЕВШИХ
найліпші

НАЙДАЛЬШЕ ДО 25. ГРУДНЯ Ц. Р.
мусите викупити свою буличкову полісу на
1934 рік у приналежній агенції
ТОВАРИСТВА ВЗАІМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДНІСТЕР“
У ЛЬВОВІ, вул. Руська ч. 20.

ЛЕЩАТА, ЛЕЩАТАРСЬКИЙ ВИРЯД, СОВГИ
І САНКИ по найнижчих цінах поручає
КООП. „П Л А С Т“, ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА 95.

14 дешевих днів
40% знижка цін на всілякі товари
благатні і білизняні

Для приміру позамо:

Фланель білизн.	0.60	Полотна	0.60
Фланель піджам.	0.75	Лямка на підшт.	0.70
Фланель на найм. зорні	1.00	Зєфір на сорочки	0.80
Бав. двостороння	1.70	Полтайна	1.30
Вельвет і штрупси	1.75	Полотно на прост.	1.30
Ваталина	1.50	Хустинки по носа	0.20
Шелюти на музурни	2.25	Ручники вафлеві	0.35
Шелюти на убрання	2.75	Ручники купел.	0.65
Вовна на сукні	3.—	Попелки	2.40
Сукна лешат.	1.25	Капі і обруси	2.75
Вовна на плаші	5.—	Підпавки ковэр.	5.50
Павди	5.50	Ковдри сатинові	9.—
Коши	5.50		

УВАГА: Білети до Великого Театру і Ріжно-
род, в партері даром як премія при закупі това-
ру від 15 зод., а від 5 зод. білети до кін Палає,
Апольо, Атлантік і інших.

Галицький Магазин Новостей, Львів, Галицька 15.

НОВЕЛІЗАЦІЯ КООПЕРАТИВНОГО ЗАКОНУ.

(Розмова з послом О. Луцьким).

— Уряд передав соймові до полагоди свій
законопроект про зміну закону про коопера-
цію. Чому ціла кооперация заневицалась проти
цього законопроекту?

— На цей законопроект зложилися три
ріжні почини: а) ініціатива сойму, яка у внес-
ку „клубу людовців“ примувала передовсім до
скріплення відповідальности завідуючих орга-
нів кооперативної та ревізорів; б) ініціатива „ко-
оперативної Ради“, яка по комісійнім розгля-
ді справ зголосила чимало важних внесків на
зміну процедуральних постанов кооперативно-
го закону і нарешті в) ініціатива Міністерства
Скарбу, яке проти воли кооперативної Ради і
цілої кооперативної постановило ще дуже сильно
скріпити вплив державної влади на коопера-
тивне життя, відбираючи кооперативному ру-
хові його необхідну незалежність та самодіяль-
ність. Проти постанов законопроекту, що ви-
пливають із цієї останньої ініціативи зверша-
ється однодушно цілий кооперативний світ.

НОВИНИ ДЛЯ ПАНЬ — модні, шовки, френчі та білизняні матеріали — торгівля І. СТАХІЛЬ — вул. ЛЕГІОНІВ Ч. 28.

— Як ці постанови?

— Ось вони: а) в арт. 60, надається провідникові „Кооперативної Ради“ (урядовцеві Міністерства Скарбу) право переводити ревізію надіслану у приналежних до ревізійного союзу кооперативах, коли їх членами є інші кооперативи (у нас у всіх центральних та в окружних союзах);

б) в арт. 61, дається цьому ж провідникові „Кооперативної Ради“ право затверджувати всіх ревізорів у кожному ревізійному союзі з тим, що кожного має й затвердженого ревізора провідник „Кооперативної Ради“ може позбавити права переводити ревізію на все або на деякий час;

в) арт. 67, постановляє, що статут ревізійних союзів і кожну їх зміну затверджує міністер скарбу;

г) арт. 68, відбирає „Кооперативній Раді“ (яка в 2/3 складається з представників кооперативів) компетенцію надавати та відбирати ревізійним союзам право на ревізію в об'єднаних кооперативах і передає цю компетенцію міністерству скарбу;

д) цей сам артикул вводить особливо небезпечну для нас новість, що міністер скарбу може жалати навіть від уже існуючого ревізійного союзу, щоб він змусив форми (типи) кооперативів — або обмежив територію своєї діяльності;

е) в арт. 69 сказано, що діяльність ревізійних союзів підлягає наглядові провідника „Кооперативної Ради“, з коштів цього нагляду платять ревізійні союзи;

ж) в арт. 75, вводиться дуже небезпечну для нас, як це знаємо з практики, новість, що кооператива може бути розв'язана також децизією окружного суду, виданою в кримінальному провадженні на внесок повітової адміністраційної влади, коли діяльність кооперативу загрожує безпечності, спокою та публічному порядку;

з) в арт. 108, обмежується дальші дотеперішні компетенції „Кооперативної Ради“ в користь її провідника, урядовця Міністерства Скарбу.

До цього треба ще додати постанову арт. 3 законопроекту, що існуючі ревізійні союзи мають під ригором утрати дотеперішніх прав постаратися в міністерстві скарбу протягом шести місяців по оголошенні новел про затвердження їх права на ревізію об'єднаних ними кооперативів.

— Наскільки пригадуємо собі, в попередній проект, над яким заставлялася „Кооперативна Рада“ був ще артикул, на якого основі аж від опії „Кооперативної Ради“ мало залежати зареєстрування кожної нової кооперативи.

— Тепер цю думку щасливо змінено, признаючи це право опії, без якої суд не зможе реєструвати кооператив, також ревізійним союзам.

— Чому ви, пане поєд, підкреслили у своїй промові при першому сеймові читанні цього

законопроекту, що він є загрозою смерті для „Ревізійного Союзу Українських Кооперативів“ та може розвалити цілу нашу кооперацію?

— До цього має право не тільки з огляду на непевнені вступу самого законопроекту, але ще й на основі цих тенденцій, які виявив п. віце-міністр скарбу Коаліський у своїх розмовах також з представниками РСМК. Він, автор цього законопроекту, заявив виразно за тим, що новела кооперативного закону повинна довести до існування тільки одного різнитого, одного споживачого, одного „шляхетно-делікатного“ кредитного, одного бузізельного і одного військового ревізійного союзу в цілій державі з їх філіями в важливіх осередках. Таким чином наш „Ревізійний Союз“ шез би, всю нашу кооперацію „фахово“ розпарцували би.

— Чи думаєте, що дійде аж до такого розвалу?

— Не хочу бути таким пророком, бо вже в самім офіційнім мотивуванні законопроекту така розвака вважається тільки „теоретичним“ ідеалом, якому стоїть на перешкоді: тра-

Чи можливі в нас міжпартійні умови?!

Історія одного мандату. — або: як радикали

III. УМОВА З УСДП. — ТЕКСТ ЗАЯВИ КАНДИДАТІВ БЛЮКОВОЇ ЛИСТИ. — КОРЕКТУРА МАНДАТІВ У КОРИСТЬ УСРП.

Продовжуючи публікацію документів до історії українського виборчого блоку з 1930 року, а нижче наведених документів звертаємо особливо увагу на текст кандидатської заяви і текст доповнюючої умови між УНДО й УСРП, яка скорегувала висхідні виборів у користь УСРП.

Для повноти образу слід зазначити, що коли до блоку УНДО й УСРП приступила УСДП — ця остання партія отримала 3-є місце на блокувій листі у 52-й виборчій окрузі (Стрий).

Черговим документом є така устійнена кандидатська

ЗАЯВА.

Я нижче підписаний заявляю, що на випадок вибору мене на посаду сенатора зі спільної листи УНДО й УСРП прийму цей мандат лише з доручення управи

Одночасно заявляю, що оскільки опорожнив би з якої би то не було причини мандат, який з блоковою умовою належався би не моїй партії, а я приходив би на чергу в списку кандидатів, ручу словом честної людини і дисциплінованого члена моєї партії, що з цього мандату зрезигнував у користь кандидата тої партії, якій це місце прислугує згідно з блоковою умовою.

На випадок, якщо я з мандату не зрезигнував би згідно з моїм повним зобов'язанням честної людини годжусь, щоб цей мій негромадянський вчинок опубліковано в пресі, щоб громадянство могло супроти мене витягнути всі консеквенції як нечесної людини.

. дня 1930 р.

Д-р Дмитро Левицький вр. Д-р Іван Макух вр.
Д-р Л. Макарушка вр. Д-р Стахія Матвій вр.

Значуємо, що ця заява обов'язує і п. Гриньака, який оце всупереч блокувій умові

ШОВКИ
ФРАНЦУСЬКІ І КРАЄВІ
НА МОДНІ ЖІНОЧІ СТРОЙ
поручка дешево
ГУРТІВНЯ ТЕКСТИЛЬНА
ЛВІВ, РИНОК 30.

лиція, національні справи і т. п. Всім таки чорна, градова хмара висить над цілим нашим кооперативним дорітком. Зробимо все, щоб вона пройшла без шкоди для нашого національного і загального добра, але тенденції, щоб прийняти територіальні чи „по анклаві“ обрубати нас, — як самі знаєте, — дуже сильні. Нагірше, що в цьому законопроекті все узагальнюється від доброї волі кожногочасного міністра скарбу. Ситуація дуже й дуже погана!

зломив умову про виборчий блок з 1930 р.

затримав мандат, опорожнений після смерті 52-п. д-ра Я. Олексійського, члена УНДО, замість зречтисся його в користь УНДО.

Висхідні виборів з 1930 р. ще без сумніву в пам'яті наших читачів, тому поділяємо тільки ті конкретні подробиці, які торкаються кандидатських місць УСРП-партії на виборчих блокувійх листах. Радикальній партії припали в часті наслідком висхідні виборів 3 мандати, два у станіславській окрузі, а один в державній листі. Треба для ясності додати, що до сенату дістала 11-ка у станіславському повіті тільки один мандат, тому бл. п. Мих. Галушинський згодився зрезигнувати з першого місця на сенатській листі у користь сен. д-ра Івана Макуха (УСРП), а сам перейняв посольський мандат у станіславській виборчій окрузі. Таким чином одержала радикальна партія два посольські й один сенатський мандат.

Безпосередньо після виборів до сейму, бо вже в дні 18 листопада 1930 р., звернулася Президія УСРП до Президії УНДО з листом, в якому домагалася, щоб УНДО перешло для УСРП ще три блокувій мандати. Це своє домагання „узасадновоїм“ радикали поставили тим, що число здобутих їхньою партією мандатів ані не відповідає „відношенню голосів висхід-

З мільона людей, уроджених в одному році половина їх умирає в 45-ім році життя, а одна третина доживає 60-го року життя. Ви не знаєте до якої категорії належите. Ви можете вмерти і перед 45-им роком життя, вмерти навіть негайно, тому треба Вам заздалегідь забезпечити своє життя в користь своєї рідні.

Найкраще може це зробити

УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО

„КАРПАТІЯ“

ЛВІВ, РИНОК Ч. 34 (власна наменія).

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 20. ГРУДНЯ 1933.

С. ЯВЛОНСЬКА.

ЛИСТ З КИТАЮ.

ПОВІНЬ В ЮНАНФУ.

Глиняні мурі валилися у воду, яка їх розсипала на глиня, відслонюючи перед аудиторією опустілі подвір'я. По повсю в воді аудиторія переходила юрба китайців, несучи за плечах останки втраченого майна: клунки, діти, а навіть звірят. Кожний рятунув, що міг.

Вода все більшала і плавила вулицями, наче каналами. З сусідніх затоплених сіл надходили до міста човни повні дітей, поросат і курей у кошках. Інші човни вертались на рятують тих, що ще лишилися по оселях. Я звернула мій човен ліворуч, підпливаючи до ріки, звідки текла вода в таку силу, що я ледь перемогала її течію. Над рікою в долах не було вже нікого. Побіч лавотів тільки загублений рес по вата у воді, що не зміг чи не знав як плести. Нарешті перед очима другим мостом, в опустілій дільниці я побачила китайця, що вперто тиснув в воду свій жалючий джувол, якого поривала течія.

— Пусти! — гукала я, хоч він вже се почув моєї ради — його самого сірватка ріка й опустіло полесся від просто лячущого „сухого“ мосту, до воза піднялася до самого верху з вітрами

я зачинила очі, щоб не бачити, як розіб'ється його череп об міст, що загороджував воді дорогу.

Ще кілька хвилин — ні звуку — тільки булькотіла вода, що у шаленім бігу зупинилася на мурованим склепінні. Шум води все заглушив! На ріці з чоловіка й клунки не лишилося сліду. Відплила я вповад ріки в почуттям сорому, хоч би могла врятувати людину. Та хутко забула я про цю нещасну пригоду, аустриючи шораз-то нові катастрофічні випадки повені.

Правобіч затопленого домику на човні надітали китайці, що шукали на затітій позирі якоїсь китайки, яка впаде туди зі сходів, поскокнута на своїх малюнках, штир-каних віжках.

Жінки китайці не майши, рате я найшла ціланий приклад китайського звичаю, який гадает, щоб малюк починаючи отискані жіночі ноги, які зісхають їм, на те, щоб жінка не могла далеко втікти від своєї хати. Я поїхала далі попри ріку. На розвалинах доми, в якого лишилися тільки кістяк без стін і сходів, на платформі першого поверху сидів старий китєць, що тримав на плечез малючку дитину, вестомно гуляючи на лоні.

Ніколи з казеталихав човні, що перебігли, де севалось на його задній і причини бурхливої течії казеталихав, що відгороджував його хату.

Хто раз врятувався від небезпечки, тепер вже вервало ризиком своїм життям, з водними зу-

сильям, холігавнісь на своїм човні і прешт переборала течію, що шпурвала моїм човном дубовіч пошат затітій водою містом, де я вчинилася на кілька метрів через кістяком розваленого доми. Китайці вперто вказували рукою від від води. Туди вилло хтось упав. Я спробувала вилбину води, але не досягла дна. Китайці показували мені три пальці і три жести руки. Із жетів я без труду зрозуміла: троє дітей, одно вилло за озгого.

Я тільки ратисла зуби, та безрадно показала на глибину води. Деж тут у ній шукати когось! Я обіхала розвалини доми, втисаючи доми бамбусову жердку, що настригла у бозоті для. Нікого не знайшовши, я вернула назад на лоні китайців, бо і він не був безпечний на спортивній балках. Я привадила човен до берега та кинула китайцеві шнур, який відцепила з балкою, що похилився над водою. Він без слів провів мій жет, привадав за шнур одну дитину та опустив її в мій човен. Китайці хитили плечима сам ставив власні обличчя по широкій воді. Залюбови, хоч вестіпівки кістяк на моєму теліні не витримав татану його тіла й валилися цілою своєю жалючим від. Одна голівка балка виступила вліво та впаде на мій човен, переметнувши його у воду, який вестелася за пов'яз і галузки перебіжати поплесового. Допливши до берега, я з радістю спостерегла, у запів затопленим човні живу дитину, що такелько злипла, бо мала поранені чови.

(Продовження буде)

Працюємо, щоб створити нашими килимами рай з Вашого мешкання!
Виробляємо вартісні килими, яких ціна не є в пропорції з їхніми місцевими нальорами
Склад у ЛЬВОВІ — РУТОВСЬКОГО 1.
(біля Марійської площі)
Васри килимів висилаємо на бажання.

обох організацій, які відношення числа відда-них через них голосів на блокову листу." Своє домагання підтверджувала Президія УСРП ще даліше і тим, що блокова умова за-ключилася в зовсім інших обставинах, тому тепер, після виборів, повинна наступити кор-ектура розподілу мандатів між обома органі-заціями.

Супроти тих домагань УСРП-партії найшла-ся тодішня тимчасова управа УНДО-я в досить важкій ситуації. Тексту блокової умови не бу-ло, бо як відомо, всі акти Народної Організа-ції знаходилися тоді на поліції. Знову ж ті, що постанови виборчої блокової умови знали, бо її складали і підписували з доручення ЦК УНДО-я, сиділи тоді в тюрмі і не було змоги з ними в цій справі порозумітися. Але з уваги на тодішні важкі всенародні часи, тимчасо-ва Управа УНДО-я вирішила не ускладню-вати загальної ситуації міжпартійними не-порозуміннями і делегувала бл. п. посла Михайла Галушинського і посла О. Луцько-го до переговорів з радикальною партією. Після коротких переговорів заключено новий доповняючий договір, при чому треба зауважи-ти, що представники УНДО-я впирались при переговорах тільки на твердженнях радикалів щодо пакту і духа умови з вересня, бо самого документу їм не пред'явлено. Зміст тої допов-нюючої умови був наступний:

ПРОТОКОЛ

наради представників Українського На-ціонально-Демократичного Об'єднання в осо-бах пп. Михайла Галушинського й Остапа Луцького і представників Української Соці-алістично-Радикальної Партії в особах пп. д-ра Івана Макуха, д-ра Матвія Стахова і Михайла Матчака, яка відбулася в неділю дня 30. ли-стопада 1930 року в домі Релакції „Гро-мадського Голосу". Уповноважені пред-ставники обох партій по переведенні перегово-рів згодилися іменем своїх партій на таку умову в справі коректури блокових ма-ндатів.

1) Один мандат більше має припасти для УСРП в найближчих днях.

2) Другий мандат більше для УСРП має припасти для УСРП по вясненні справи з арештованими послами УНДО, найдаліше до 3 місяців. (Цей преключийний термін до-писано додатково чорнилом — прим Ред.). Цей термін може бути змінений по обо-пільній умові.

УНДО зобов'язується ужити всіх органі-заційних засадників, щоб всі коректури пе-ревести, а УСРП стверджує, що ці коректури приймає як вистарчаючі і згідні з блоковою умовою.

Львів, дня 30. листопада 1930 р.

Д-р Іван Макух вр.

М. Галушинський вр.

Мих. Матчак вр.

О. Луцький вр.

Стахів вр.

Які були наслідки тої нової остаточної у-мови і чи УНДО виконало її — про це завтра.

Нові пропозиції Гітлера.

ЛЬОНДОН, 18. XII. ПАТ. В добре поінфор-мованих колах кажуть, що під час останньої розмови Гітлера з англійським амбасадором у Берліні Гітлер пропонував додаткові пропози-ції. Він пропонував пакт про неагресію зі всіма сусідами Німеччини на протязі 10 років, але одночасно висунув нові домагання, що йдуть значно даліше від попередніх. Гітлер узалеж-нив заключення пакту неагресії від знесення арт. 3. версайського трактату про введення але-мітаризованої полоси, що забороняє Німеч-чині будувати фортифікації в тій полосі. На ви-падок порушення тих постанов арт. 3-її пред-бачує вивести французьких військ у Навренію.

В урядових колах панує з одного боку вло-ження з приводу висунутих Гітлером пропо-зицій пактів неагресії з сусідами, хоч з другого боку вони не могли б тих пропозицій прийняти. Загально думають, що Гітлер і Мусоліні управ-ляють спільно узгоджену гру з метою понали-ти версайський трактат.

Перед Загальним Зїздом „Рідної Школи“.

(Стаття з кругів наших читачів.)

У цій статті хочу вказати на потребу по-ширити форму діяльності „Рідної Школи“ в цьому напрямку, щоб вона могла вмістити в себе планову організацію сільських діточих бібліотек. Ми не можемо вправді мати в ко-жному нашому селі рідної школи та зате вже в найкоротшому часі можемо мати в кожному нашому селі — українську бібліотеку!

Реалізування цієї можливості було би найкращим, найсприятливішим і найбільше творчим розв'язанням нашого болючого шкільного пи-тання в ділянці нашого шкільництва. А реаліза-ція того діла зовсім можлива. Воно вповні у нашій спроможності і залежить виключно тільки від нашої доброї волі та енергії, щоб вже в найкоротшому часі в кожному нашому селі почала існувати українська діточа бібліо-тека. Першою і найважливішою, а водночас прак-тично достаточною передумовиною реалізу-вання цієї можливості є енергійна організа-ція, планова „акція збори“. Зближається Зага-льний Зїзд „Рідної Школи“. Питання налад-нання вищегаданого акції вповні заслуговує з огляду на величезне значіння справи на якнай-більшу увагу.

Хочу ще спинитися над тим, чому так „важко“ підходжу до справи. Чи не було б більше вказано говорити про позашкільне на-ціонально-громадянське виховання нашої се-лянської дітвори загально? Про „садки“, „до-машнє виховання“, „збірні лекції“ і т. д.?

Думаю, що ні. Залишаю тут уже на боні цей факт, що діточі бібліотеки мають найбіль-ші організаційні можливості. Вони, як я на це вже в „Ділі“ звертав увагу нашого громадя-нства, є одинокою формою виховання, в яку при наших засобах можемо обняти національно-

громадянське виховання спрваді широким мас нашої селянської дітвори, а одночасно криють у собі дуже великі найдешевші можливості ви-ховування. Отже їх треба передовсім розпо-пагувати.

Іде тут у першу чергу про те, що треба кинути один точно очеркнений, конкретний клич, наприклад: „У кожному українському селі — українська діточа бібліотека!“ Такий один конкретний клич практично без порівня-ня успішніше буде побуджувати до чину, ніж загальні заклики: „Організуйте позашкільне освіту!“, „Скріплюймо рідношкільну акцію!“, „Розбудуємо рідне шкільництво!“ і т. д.

Коли ми вже біля клича, то годиться під-черкнути ще один суттєвий момент: Ми мусиме здобутися на жилий, пориваючий клич. А клич „У кожному українському селі — українська діточа бібліотека!“ заслуговує вповні на те, щоб став кличем дня.

Перед нами лежить можливість дуже ко-рисної і незвичайно економічної національної праці. Перед нами лежить незвичайно багата майже ще зовсім неекспloatована нива. На-вільно нам її не використати і змарнувати?

Ярослав Татомир.

ДАР ОМ

З ЗНАМЕНІТИХ ОЖИКИ ДО ГОЛЕННИ „САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол. тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів. Сикстуська 7. і Коперника 15 а.

Почтові висилки відворотно.

Хто предложить цей вирізок отримає гарний дарунок.

Велике свято українського жіноцтва.

50-ті роковини 1-ої української жіночої органі-зації. — Приготування до українського жіночо-го конгресу.

Великий і небуваний ювілей святкуватиме організоване українське жіноцтво, а разом з ним підле українське громадянство, літоч 1931 ро-50-ліття оснування першого українського жіно-чого товариства, а тим самим 50-ліття громадя-нської праці і свідомих організаційних змагань.

Слід пригадати, що це перше українське жі-ноче товариство, „Товариство руских женщин“, основане було в 1884 р. у Станіславові захочами Наталії Кобрицької, першої піонерки жіночого руху в Галичині. Такий рідом Станіславів ви-передив на 9 літ Львів, в якому перша жіноча організація повстала тоїно у 1893 р. під назвою „Клуб Русинок“. Цей „Клуб Русинок“ перетво-рюється згодом на „Жіночу Громаду“, яка знову вже в часі великої війни переформалюється на існуючий тепер „Союз Українок“. На місці „Товариства руских женщин“ існує тепер у Станіславові Філія красеного Т-ва „Союз Укра-їнок“. Як бачимо, впродовж 50-ти літ жіночі то-вариства в Галичині переходили неодну метамор-фозу. І не лише сама назва жіночої організації змінялася за час минулого століття. Змінив-ся також основно характер жіночого товариства, а саме напрям і зміст його діяльності. На місці незалежних зі собою жіночих товариств, що твор-дилися, істнували і знова зливалися в більших галицьких містах, повстала мінна жіноча органі-зація з централом у Львові, руском сіткою пові-тових осередків (72 філії Союзу Українок) та ще густішою сіткою низових жіночих організацій, себто сільських кружків Союзу Українок (біля 500). І коли перші жіночі товариства тому 40, 40 чи навіть ще товч 20 літ гуртували виключно жінок інтелігентських перет, а їх діяльність обмежувалася здебільша до справ гуманітарних та до плеєвних товариського життя, то сьогодніш-ня жіноча організація „Союз Українок“ органі-зує широкі шари не лиш інтелігенток, а й селя-нок, міщанок і робітниць, так що його діяль-ність охоплює майже всі ділянки національного життя. Цей розвиток „Союзу Українок“ і сту-ється від часів відродженні національного життя після воєнної хуртовани, зокрема від Україн-ського Жіночого Конгресу, який відбувся в груд-ні 1921 р. у Львові!

Означе крім „Союзу Українок“ чимало со-югів та захитів українських землях ще більш десяти інших жіночих товариств, які були осно-вані в міру, як різниціувалася апація україн-ського організованого жіноцтва. Разаймо тут лише трохи напам'ятати з них, а саме про жіночі кооперативи „Туга“ та „Українська Народна Мистецтва“, гуманітарних про „Захоронку“ в „Марієвське Т-во“, освітніх про „Жіночий Кру-жок „Рідної Школи“ і м. Галия Барилон“, про „Відбудову“ і т. д.

Та не вважаючи на величезний поступ, який перейшло українське організоване жіноцтво у своєму розвитку за минулих 50 літ, основна іде-я українського жіночого руху остала та сама, ще проспічувала Наталії Кобрицькій, коли вона основувала перше жіноче товариство в Стані-славові. А саме: *вибудувати українську жінку на сльодому своїх заповідів громадянку та внести її як рівноправний і рівноартний чинник у жит-тя нації*. І тому правильно робить українське організоване жіноцтво, проголошуючи 50-ліття заснування першого жіночого товариства своїм ювілейним святом, яке готується відсвяткувати Українським Жіночим Конгресом.

Про сам Український Жіночий Конгрес да-ше громадянство досі мало поінформоване, хоча його дата не така вже далека: має діяти від жов-тня пів року. Самі ініціаторки і організаторки конгресу покищо не вказали вказаним товари-ством про це прилюдно, мабуть у почутті ваги задуш-ного діла і відповідальності за його успіх — не бажали подати про нього інформації, доки під-готовчі праці не доступили настільки елоред, що ідея Конгресу набрала реальних форм.

Про сам Український Жіночий Конгрес, якого підготував є в повному тоді, подано відст-ку окремо

Пляни другої п'ятилітки.

З Москви повідомляють, що друга п'яти-літка, заповідана радянським урядом, перед-бачує м. і реалізацію великанського плану створення т. зв. Великої Волги. План має на ме-ті зреформувати цілу ріку, яка не тільки буде зрегульована у своїм бігу, але унормується теж доплна водних мас, причому русло ріки буде скорочене біля Самари на 125 км. В тім місці вибудують велику гідроцентралу, що буде ви-творювати електричну енергію для цілого до-річчя.

Одночасно буде поведений канал Волга-Дон, який злучить водною дорогою чотири мо-ря: Балтійське, Біле, Каспійське і Чорне. Дале-ше плян передбачує наводнення 4 мільонів гек-тарів управної ріки, яку навідує часто посуха, що перешкоджає в дустарі урожайну надволян-ську землю.

Гарну церу і її свіжість

осягнете уживаючи щоденно сухого крему „Ід-пудер „АЛЬОЕ“. Припис уживання і раціональ-ного масажу в середині опакування.

Фабрика АЛЬОЕ виробляє різномож крем товстий (спортовий), пасту і порошок до зубів.

СНІГ В'Я, калюші, вибагливу обуву

та різного роду цватофлі — поручає

МАРІЯ ПСТРУХОВА

697

Львів, ул. Галицька 11

Великий політичний процес у Кременці.

На виставці гасі Рівненського Окружного Суду в Кременці для 15-го грудня ц. р. розпочався великий політичний процес. На лаві обвинувачених після молоді середніх класів, української гімназії, кременецького ліцею і торговельної школи в Кременці.

В першому дні розправи обвинувачені зложили свої генералії: 1) Пшеничний Олександр, 20 років, студент львівського університету; 2) Шубський Ігор, 20 р. уч. української гімназії в Кременці; 3) Кавецький Василь, 21 р. уч. 3 курсу учит. семінарії; 4) Закардальський Давид, 19 р. уч. 3 курсу семінарії; 5) Незаводський Микола, 22 р. абсолю, укр. гімназії в Кременці; 6) Львович Петро, 21 р. абсо. укр. гімназії в Кременці; 7) Козубовський Юрій, 20 р. уч. 7 кл. укр. гімназії в Кременці; 8) Гаранчук Кость, 16 р. уч. 6 кл. укр. гімназії в Кременці; 9) Лобар Андрій, 18 р. уч. 6 кл. гімназії в Кременці; 10) Незаводський Михайло, 19 р. уч. 5 кл. укр. гімназії в Кременці; 11) Янчар Володимир, 16 р. уч. 4 кл. укр. гімназії в Кременці; 12) Мельничук Анастас, 20 р. уч. 6 кл. укр. гімназії в Кременці; 13) Димич Микола, 19 р. уч. 7 кл. укр. гімназії в Кременці; 14) Чарний Микола, 19 р. уч. 7 кл. укр. гімназії в Кременці; 15) Трачківська Євгенія, 17 р. уч. 5 кл. укр. гімназії в Кременці; 16) Ратиська Анастасія, 19 р. уч. 4 кл. укр. гімназії в Кременці; 17) Козубська Галина, 15 р. уч. 6 кл. укр. гімназії в Кременці; 18) Табінська Олена, 18 р. уч. 7 кл. (тепер у Львові); 19) Клячківська Віра, 10 р. уч. 5 кл. укр. гімназії в Кременці; 20) Сагайдаківська Татяна, 17 р. уч. 7 кл. укр. гімназії в Кременці; 21) Шоретівська Рарвара, 16 р. уч. 5 кл. укр. гімназії в Кременці; 22) Козачок Андрій, 21 р. уч. 3 курсу учит. семінарії; 23) Мінчук Володимир, 21 р. абсо. уч. семінарії; 24) Хлоушник Андрій, 21 р. влад. чеської, співачка початкової школи; 25) Жигалевич Олександр, 19 р. з 1-го курсу торг. школи; 26) Варинюк Василь, 19 р. скіпач початкової школи; 27) Затінська Раїса, 20 р. 3 курсу торг. школи; 28) Баглайнова Ольга, 22 р. 2 курсу торг. школи (очка начальнича канцелярії кременецького староства); 29) Турчин Григорій, 22 р. абсо. укр. гімназії в Кременці; 30) Чучмаївна Марія, 19 р. абсо. укр. гімназії в Кременці; 31) Сімоновичина Ольга, 22 р. 7 кл. укр. гімназії в Кременці.

По алоажній підсудним генералій, прокуратор поставив внесок, щоб з огляду на малолітність деяких обвинувачених вести далі розправу тайно. Суд до внеску прокуратора прихилився і розправа далі відбувається при закритих дверях. На суді залучаються, за дозволом суду, деякі родинні обвинувачених, крім того представники влади безпеки з Луцька, рівненської кураторії, української гімназії і кременецького ліцею.

Попередній підсудний акт обвинувачення, який обіймає 19 сторінок зрізлого друку. Акт обвинувачення складає, що від 1931 року на території кременецького повіту обвинувачені брали участь у заговорі під назвою Орган Українських Націоналістів (ОУН) або „Юнак“, який поставив собі за ціль відривати від польської держави її південно-східні простори. Переступство передбачене в арт. 97, § 1, п. к.

Борються: адвокат д-р С. Шухевич, посол д-р Білак і адв. Шалірейський з Ковеля, всі три виступають солідарно. Адвокат, англій. Краузе бере участь Кавецького, (який, до речі, відіграв роль Мотика), адв. Мавський з Дубова — Чучмаїву і адв. Добровольський — Козачка, Сагайдаківську і Баглайнову. Кавецький, Козачок, Хлоушник і Баглайнова — знімають во польсько — всі інші по українськи.

За винятком Пшеничного, Шубського, Козубовського, Закардальського, Львовича і Миколи Незаводського — всі останні відмовляються в складній справі.

Важливі слід підкреслити, що всі обвинувачені частю одинокі, настрій у всіх байдужий і веселий, крім Кавецького, який виглядає похмуро. Розправа триває 6—7 днів. З огляду на тайність розправи, дослідження відомостей можна не можна.

НЕ КУРИТИ ПЕРЕД СПАННЯМ.

НЮ ЙОРК. ПАТ. Американський письменник Валс агорів живим у своїй хаті. Виявилось, що він заснув із торіною напороною, від якої постанала пожежа.

МЕКЛЕМБУРГІЯ.

БЕРЛІН. 18. 12. ПАТ. Німецький парламент закон, який зупиняє та сповіщає про Меклембург-Штреліц і Меклембург-Шверін під спільною назвою — Меклембургія.

ПРАКТИЧНІ ДАРУНКИ НА МИКОЛАЯ

Найкращий мундурчик, костюм, муж. убрання та інші шовки з магазину „Текстіль“ — 3. ЗАЛЕСКА, ГАЛИЦЬКА 18, т. 23-10.

ВИБОРИ ПО НАШИХ МІСТАХ.

(Звідолення з міст.)

ВИБОРИ В БЕЛЗІ.

Для 10. XII. п. р. відбулися вибори 12 радних до трох рад в Белзі. Зголошено 5 лист, а саме: ч. 1 (ББ), ч. 2 (українська), ч. 3 (інваліда), ч. 4 (сїоніст) і ч. 5 (Собчук). Виборців на основі списку було 2.930. Голосувало 1.895. З того листа ч. 1 дістало 1.308 голосів і 9 радних, листа 2 (українська) — 187 голосів і 1 радного, листа ч. 4 — 262 голосів і 1 радного, листа ч. 5 (Собчук) — 138 голосів і 1 радного. На листу ч. 3 (інваліда) не явився один голос. Склад ради такий: 4 жидів ББ, 1 жид сїоніст (д-р Штернберг — лікар), 4 поляків ББ, 1 греко-кат. ББ, 1 українець з листа ч. 2 (міщанин Іван Павлюк) та 1 гр.-кат. Собчук.

Українське міщанство виступило самостійно і вибрало тільки одного радного, хоч по кількості українців і господарської сили повинно мати найменше 4 радних. На такий вислід зложилася ціла низка причин. І так для ослаблення листа ч. 2 андигиено листу Собчука, що явив усіх засобів, аби відтягнути міщан від самостійної української листи. Не помогли переконання і те, що Собчука ставили в українській листі на другому (півночному) місці. Колиб не було цієї хитрості і колиб інші міщани як слід голосували, то листа ч. 2 булаб вибрана напевно 3 радних. Виборча комісія складається тільки з поляків і жидів, до якої причепили таких 2 греко-католиків, що від инших літ тримаються цілком магістратської клямки і для яких інтереси українських міщан байдужі.

Найкращий МИКОЛАЙ не повинні матеріали — на шкільні мундурки, костюми, муж. убрання та інші шовки з магазину „Текстіль“ — 3. ЗАЛЕСКА, ГАЛИЦЬКА 18, т. 23-10.

ВІСЬМІНІСТЕР ПРО ВИБОРЧІ НАДУЖИТТЯ.

На засіданні сеймової адміністраційної комісії референт Народового Клубу пос. Верчак домагався уневажнення громадських виборів. Вісьміністер внутрішніх справ Корсак сказав, що вибори відбулися в 30 проц. місцевостей всієї держави, в 86 проц. місцевостей, в яких переведено вибори, не внесено спротиву. З уряду уневажнили вибори в 109 місцевостях. Багато протестів іше розкладають. Колиб стверджено якінебудь надужиття, вісьміністер впевняє, що переведуть точне слідство.

По широкому світі.

— Комісія Союзу Народів, створена для справи асирійських християн, рішила перемовувати з метою переселити асирійців з Іраку на пробу до південної Америки.

— В Берліні в дільниці Велдінг відбулося в неділю хрещення 151 дітей у віці 6—14 років, яких родичі є безвіроїсповідні.

— Жидівський комітет в Лондоні рішив оголосити на час 14—25. січня бойкотовий тиждень на німецькі товари в цілій Англії.

— Мусоліні хоче створити антанту з Італії, Туреччини, Греції, Болгарії та СРСР, а ослабити Югославію.

— У Сарагосі викрили архів революціонерів і арештували весь революційний комітет.

— Леру створив в Іспанії новий уряд, опертий на радикалах, аграріях, ліберальних демократах і каталонській ліній.

НОВИНКИ

— Робітня футер Юліана Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46.

— Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хоружина 5, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 524 24-100

— Смакуи правдивих чаїв не тільки чай марк „ИНДОХІНА“. Ручимо за його якість, смак і аромат тільки в оригінальному опакуванні фірми „Индохіна“ по 1, 2, 5, 10 і 50 дкг. Жадайте і пробуйте чай „ИНДОХІНА“. Заступство і склад: Львів. Залова 14. I. пов. 635 12-12

— Науку косметики для інтелігентних пань (теорії і практики) у першокласній косметичній габінеті узагальнює фахово-дипломовані сили. Інформації у ділюю косметичній габінет „Distinction“, Коперника 42 а II. пов., від год. 12—15 і 18—19 вечір. ч. 731 5-10

— По відкритті магазину взуття Батя у Львові. Як ми вже попередньо писали, сайтової елани фабрика взуття Батя відкрила в неділю у Львові при вул. Леґіонів 20, свою першу крамницю. Серед львівської публіки викликало це набування сенсацію, так що крамницю формально облягали покупці і глядачі. З результатів була фабрика дуже задоволена, бо вже першого дня випродав велику частину своїх запасів. Слід зазначити, що крамниця уряджена в європейському стилі, а аніційно обслуга позаложає справно свою клієнтелу. Фабрика знала в світі з лондонського перевезення своїх підошви.

інських міщан байдужі. У списі виборців поминула значну кількість українських міщан, що мешкають у Белзі від уродження. Реакційна комісія не подала їх рекацій через „брак доводу“. Під час виборів пустили в рух поголоску, що українські картки будуть уневажнені і це теж у великій мірі вплинуло на відсутність українських виборців. При обчислюванні карток і розлікуванні на листи представників комісії адвокат д-р Бадер поставив внесення уневажнити всі картки української листи ч. 2, тому, що на картці було написано „листа кандидатів ч. 2“. Він асувереч виразному приписові виборчого регулярику мотивував внеском тим, що на картці крім числа листи не сміє бути більше нічого, так як на виборчих картках до содну. Цей внесок виборча комісія одностайно ухвалила, при чому два греко-католики Кавецький і Микола Павлюк голосували перші за цим внеском. Нічого не помогло представлення мужа довіри листа ч. 2 д-ра Сагайда і в цей спосіб голосами також тих двох греко-католиків (переховних провадів) уневажнили українські картки. Щойно при кінці обчислювання голосів на телефонічний наказ старости в Сокалі виборча комісія зреагувала своєю попередньо ухвалою і привернула притуку силу українським виборчим карткам. Всі ті заходи аналізи до ослаблення сили української листи, бо затвердішим панам магістрату українці різні дуже не на руку. Проти тих виборів внесено протест.

тому і не дивниця, що зчміла на відповітку скалю поставити теж інтерес у Львові. Койм взуття продається в крамниці теж панчох, скарптки, тощо. Фірма заповіла, що в найближчих тижнях відкриє у Львові ще два великі магазини.

— В Українському Науковому Інституті у Варшаві (Саушевська 7) на прилюдних „б-рах Економічного Семінару“ відбувається 19. ц. м. в год. 6.30 веч. реферат ректора інж. І. Шортеніса на тему „Водне господарство в басейні Дніпра на Україні“.

— Що це значить? Пишуть нам з Перемишля: По якого нехтування наших свят посвтається львівська шкільна кураторія, свідчить факт, що на саме українське Різдво, два професори української державної гімназії дістали покликання на 5-денний курс, який починається 8. січня 1934 р., саме на наше Різдво. Коли до дається до цього, що на ці курси треба їхати далеко, то згадані професори взагалі не мали цього року Різдвяних свят. Коли це звичайний недогляд кураторії, то нехай вітає, а коли це зроблене з розмишлом, то годі арозуміти поведінку кураторії, яка наказує найбільше свято в цей спосіб нехтувати.

— „Прагер Прессе“ про львівську виставу АНУМ, поміщує у своїм числі з 17. ц. м. малу інформаційну замітку, підкреслюючи факт, що несподіванкою для глядачів є експонати Володимира Винниченка, що досі відомий загальною тільки як письменник і політик. Наведені тут прізвиська мистців, що живуть у Парижі, Празі і є згадка про графічні праці радянських мистців.

Вибрики паних трамвайів. В суботу в год. 12.30 ночі вийшла з будинку „Прогрес“, в якому поміщується помівка „Діла“, експедієнтка „Діла“ С. Н., яка щойно тоді покінчила свою важку щоденну працю та ще й помагала важному замовити пакети газети до авто. В тому моменті від вул. Грозівських наїзшли два пани службовики м. трамвая, — у трамвайних мундурках і шапках. Один з них без ніякої причини вдарив нашу експедієнтку, а другий обидвав її найпоганішими лайками. Поліція ніде не було видно і „герої“ чезли в темрявах ночі, адоволені зі свого позлугу. Всетяж думемо, що таке геройське діло, як зневаження бідної жінки-робітнички, не приносить чести мундурові службовика міських трамвайів.

— Наслідком сніговий, що тривають уже кілька днів, завадний рух відбувається серед великих труднощів. До Львова прибувають потяги з великим спізнанням. Зализничі шляхи на Покутті завізані грубою верствою снігу.

— Грошева кара на магната. Скарбовоз влада перевела ревізію в управі маетків і інтересів гр. Якова Поточького в Бережанах. Викрито великі несправильності на шкоду державного скарбу, наслідком чого на гр. Поточького наложено грошову кару у висоті 660.000 зол.

— Влом до суду. Нілю на поведінку злодії дісталися коминиом до будинку бузш. судової влади при вул. Баторів у Львові, а відтак до бюро судових депозитів. Злодії забрали кілька революерів і різні збринії. По злодіях пішли лише слід на снігу.

— Засуджені за комунізм. Перед трибуналом судів присяжних у Львові відбулася розправа проти Мик. Михальчука, Го. Михальчука і Дм. Козового з Мервня пос. Жовква за комуністичну пропаганду. Всі дістали по роках в'язниці. Сід присяжних в Козомий асувані на 16 місяців в'язниці Івана Юліана обвинуваченому в тому,

НЕБУВАЛУ ОЩАДНІСТЬ

в бюрах, урядях і в кожному домі

заходимо, набуваючи світ, опатент, сушку
Продажі у всіх складах писемних матеріалів.
Фабрика „OVALO“ Варшава, Лауга 39.
Тел. 11-99-45

що розкинув комуністичні летючки біля школи в Семаківцях.

— Костюк утік до Чехословаччини. Поліційні докопання у зв'язку зі спаленням служниці Зальотівної при вул. Гофмана викрили, що Маріян Костюк, доконавши злочину, продав украдені речі торговцеві яриш Лук. Камінському, якого й арештовано. Дальше стверджено, що Костюк мав зносини також зі служницею Марією Бобрецькою при вул. Хшановської ч. 6 і втік з нею до Чехословаччини. Слідча влада розписала за ним стежні листи.

— Зарібки ката. Стверджено офіційно, що кат Браун виконав за останніх 18 місяців 100 смертних присудів. Від кожної езекуції бере по 100 зол., отже після відчислення провізії для помічників кат придбав собі маєток у сумі яких 20.000 зол. Тепер починає будувати собі дім під Варшавою.

— Львівська хроніка. За фальшування монет арештовано Олександра Дилюка, зам. при вул. Замковій. — В самовбивчому намірі напилася денатурату 26-літня Гелена Черньовська. — При вул. Янівській ч. 24. отруїлася світляним газом 25-літня наймичка Анна Хромиш. У листі тодала, що причиною її самогубства є старий і Замаретинів Ів. Марчинський, який унещавив її. — У Варшаві арештували 17 нар. демократів у зв'язку з агітацією за вибиванням зубів по крамницях. — Поліція арештувала купця Павла Кляйна, який полавши в довги, як забезпечку дав вірителям реальність свого тата, а опісля взяв забезпечку назад, обтяжуючи реальність фікційно на 15.000 дол.

— Краєва хроніка. В Рунгурах пов. Косів арештовано гр. кат. катехита о. Василю під запитом державної зради, якої мав допуститися підчас навчання релігії в школі. — В громаді Констанції під Варшавою вибрано солтисом 3 Міларівну, властительку дібр. — В тартану братів Гредель у Сколім погнала 26-літня робітниця Стефанія Гавляк, кинена трансмісійним поясом між колеса. — На дорозі до Потупор пов. Бережани знайшли замерзлого І. Вишляка, бездомного жebraка.

— На численні запити нашої клієнтелі та шевських цехів повідомляємо, що у власних крамницях

Дель-Ка

не реперуємо обуви машиново, бо в тих тяжких часах, не хочемо безробітним шевцям, які і так знаходяться в крайній нужді, позбавляти хліба. Зате наші крамниці будуть приймати для місцевих шевців обуви, яка з наших матеріалів на підставі наших фахових вказівок буде старанно направлена. Сподіваємося, що наша тактика в цьому напрямку найде опрадану підтримку нашої клієнтелі, тим більше, що прецизійна ручна направа обуви дає повну гарантію тривалості. — Центральна Управа: КРАКІВ, Ліброншизна 3.

— Рішні вістки. В Москві відобраз собі життя польський комуніст Леон Пурман, завінісив з надії щодо можливості розвитку комуністичного руху в Польщі. — Бюлетень Академії, створена на зразок французької, покликала між своїх членів жидівського походження Хаїма Нахума. — Мєгістрат у Будапешті прийняв „номеро мавкус“ для крамничників, що продають усяку пошлість; навіть за це палаття зможе старатись тільки обмежена скількість людей. — Найбільше радіють слухачі в Європі має Англія: є їх 5,768,000; у Німеччині є їх 4,635,000; Радянський Союз, коли брати його як державу, має ще більше. — Відомий фільмовий актор Гері Купер оженився у Нью Йорку з фільмовою артисткою Сандрою Шов. — Італійська археологічна школа на острові Лемнос відкрила нові передісторичні досліди.

— Австрійський авторський закон. Австрійські автори звернулися до уряду з проханням зняти закон, щоб продовжити речинське право публікації творів на 50 літ замість дотермінованіх 30. Досі тільки Німеччина має закон, що дозволяє безплатно перевидавати твори 30 літ після смерті автора; у За. Державах і Франції цей період, продовжений аж 50 літ.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Св. Миколай.

Запальні світи, конна дорога, в світ дзвеніть: ген-ген із сивої безодні небосклону на засвіжену землю. В білім пуху грукнуть конаниці сней, кінь западається, а лютий мороз запирає Віанкові віддих, а срібна борода ще більш густіє від інею.

А всеж таки святий Миколай і цього року приїде.

Бувало на свої іменини старого стилю ладував дарунками повні сани. Було до кого везти і за що роздавати, було й за що купити.

А нині?

За Збруч без „парт-білету“ і носа не покажуй, а навіть і з парт-білетом не дуже. Відставлять до першого-ліпшого союзника, той відставить до першого-ліпшого арешту і жди на розправу перших-ліпших кілька років. А колиб і пустили на зазбручанські простори? Хіба ждуть там діти на Миколу? Хіба є там багато подушок, щоб можна було під них щось покласти. Кожні діти ждуть і подушки є, то хібаж це не контрреволюція? Потягнуть малого контрреволюціонера до відповідальності, що не тільки дарунків а й пипки відречуться.

Та не треба аж Радянщини. Держави, в яких Богоугодник до нині добре знавний і гарно очікуваний, також не дуже певні. Не так легко просмикнутись там від села до села, як колись бувало. Стрінуть добрі люди... а що там у мішку, а звідки і куди їде, а чого, а пашпорт, а як батько на імя, а як мама з дому... Можна раз на все страшити охоту обдаровування менших і більших дітей.

А все таки святий Миколай приїде. Не

— Почесть для американського посла. Новопризначений американський посол у Москві Біліам Буаліт дістав помешкання в готелі „Національної Квартири“. Там поміщені меблі, що колись були власністю цариці Марії Хведоровни, жінки Олександра III, матері Миколи II-го. Буаліт спить у тім самім ліжку, де продився останній цар.

— Американський самосуд. З Нью Йорку повідомляють про новий випадок ліччу, що трапився в місцевості Колумбії в сьвітлі Тенесі. Нарід залічмував одного мурина, якого суд у вілчів від закиду, що він напав на білу жінку. Недалеко міста найшли мурина замаскованого й повішеного на дереві. Учасники самосуду шептали без сльозу.

З кіна.

ХИМЕРА: „КОРОЛЬ ЦИГАНІВ“

Музична оперетка Фокса, основана на знаму тему, що дуже часто повторюється у всіх оперетках: Княжна Люїза заховається в провізанковий цигани, який відтак пориває її до свого табору, де вона переживає романтичні хвилини. Є кілька гарних знімок з циганського обозу і ярмарку (т. зв. Люїза-парку). Головну роль грає відомий іспанський співак, Хосе Мохіка, що саме в цій фільмі мав менше полів до попису. Фільм так акційно як і гумористично закраскою робить добре враження, і хто шукає прямої, спокійної розважки, може її сміло оглянути.

Б-ко.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

О. Юліян Ших, парох ювілат у Довгім пов. Дрогобич, помер 12. ч. м. у 88 році життя і 60 священства. В. Р. П.

— О —

Дописи.

Львів.

Ремісничча молодь — Архипастиреві. Під сучасну пору завважаємо у нас помітний поступ серед ремісниччої молоді. Про це свідчать недавні імпрези „Труду“ в честь Л. Українки, тепер же з приємністю занотуємо виступ ремісниччої бурж. з вул. Пасичної, що влаштувала в неділю 17. ч. м. свято в честь Митрополита. Ріжкомінітну програму академії виконала молодь під кожним оглядом дуже вдало. Вже вступне слово п. П. Кишки підходило до сучасної хвилі. Промова на тему „Митрополит — Обновник Передмінь“ виявила ясно змислення й уподобання сучасного юнацтва, що теперішнє бажав зв'язати зі світами минулими. Виступи екс-през. Муз. Інституту еск. Цісика і чед. Рибчина прибули їм заслужено симпатії львівських громадян. Ремісничий хор і мандолиновий оркестр вижили своїми точними позитивні альбори, ациципалікозю і поступ та з незмітно починаються і до духовного піднесення самих виконавців. Ріжкомінітні оцесками читали численні гості виступ п. Согор-Воронок, що своїм співом високо підняв рівень академії; те саме можна сказати і про талановиту племінку п. Н. Харківську. Тому я не диво, що публіка, яка якою ж завважала кількох визначних громадян з міста, була вдовошена і підбором толок і їх тобрани виконанням. Не диві, всі вони м'ятали, що відомі жінки інститу-

БЕЗПЛАТНО

правдивий срібний монограм додає при закупі торбинки, течки, портфеля і кишонки магазин шкільних виробів

„НОБЛЕС“, вул. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 11 а
10/33 Увага на фірму та число дому. 2-4

аважуючи на мороз і завії, хрізу і мильдункові приписи. Приїде до всіх, кого вписав на листу, приїде тихесенько, серед ночі і аложить дарунки під подушку.

Що дасть поодиноким людям — про це знають „Жорна“, мені відомо тільки, що дасть інституціям і партіям.

„Просвіті“ — портрет популярного редактора.

„Тату ім. Лисенка“ — плян перебудови сцени і добудівки в формі „Музичного Часопису“.

„Рідній Школі“ — фотографію посвідки виплаченої згоди вчительської платні.

„Бесіди“ — відмолоджуючі настільки.

„Молодія Громаді“ — членські виказки „Бесіди“.

„Наук. Тату ім. Шевченка“ — проект запрошення на правописну конференцію.

„Тату журналістів і письменників“ — привільник штрафків.

„Перемозі“ — йо-йо.

У. С. Д. П. — табличку множення членів.

УНДО-ю — нову виборчу умову з ратикалами.

Радикалами — клепсидри всіх унівських послів, які стоять перед їх кандидатами.

Думаю — всі будуть задоволені!

Галактіон Чіпка.

Новий Самоуправний Закон

Якщо ні, негайно замовте його в Адміністрації „Діла“, Львів, Ринок 10.

Ціна тільки 40 сот. Почтопа пересилка 15 сот.

ПЕРЕМИШЛЯНИ.

Також „педагогіч“. Недалеко від Перемішлян розложилось село Уніа. Славне воно між нашими народами відпустати, але від кількох літ стало славе в наших повіті своїм учителям п. Новаковським. Дотепер славився він як вірний господар шкільного майна, бо під його орудою шкільний будинок, який до приходу п. Н. був правдивою прикрасою села, по одиоричному господарюванню його і зверху і в середині має вигляд найгіршої корини. Однею нездовою виказав п. Н. і великі здібності педагогічні, з чим дотепер жось не зраджувався. Ось одної зими прийшов п. Н. раненько до другої класи (де вчаться, як відомо, 8-літні діти) з дуже злого настрою. На наслідки злого гумору не треба було довго чекати. Ті, що переходили коло школи, почувши зойк і крик дітей та грізний голос п. Н., а при цім гейби молочення ціом. Справа виявилася нездовою п. Н. дав одному хлопцеві 20 (двадцять) буків, двома їм шим по 10 (десять), для решти був трохи милосердний. На перерві п. Н. поблизив на учні. Крамничині Йосифові напешнику з жовто-синьою кокардою, зірвав шапку з голови, віддер кокарду, разом із шапкою кинув на землю і біду дитину нагнав додому. Родичи скатованих дітей внесли скаргу до сузу і до Кураторії. Імена побитих дітей: Носаль Михайло Павла (20 буків), Баран Мих. (10 буків), Босня Микола Льва (10 буків). Шкільні ми, як поставилися до цього факту Кураторії, бо всякі попередні справи п. Н. як інспектор умів загладати. Однею криваду зробили би ми п. Н., коли не згадали і про другого педагога, який учні з самих Перемішлян. Є він п. Р., що учить в нашій школі співу. В перших днях грудня п. Р. мав п. Р. годину співу в IV. кл. Учнів співати коладу. Значачи науку, закінчав: „Поляни вишсьє на сьродек“. Українці, розуміється, тишилися у лавках і не могли арозуміти, чому учитель кричить на них за те, що вони не вишли з лавок. Діти вишли і почалися дальша наука. Кожний знав, а вже думуючий педагог повинен це належно знати, що різну пісню, коладу, літню знає своя дитина ніж чужа. Однею не міг цього арозуміти п. Р. і коли українці коладу але співали, понаганяв їх на місце, позлапсував діляки та позав знаму пораду. Кажучи: „Можеце за своїм єзиком заберець се на Українає“...

СТРИПШИНА.

За аховання сільської інтелігенції. Безробітні абсолютні ашкіл доказав, що ні українці правник чи філософ, ні якийнебудь інженір не зв'язується до пласі на селі. Майже ніхто з них не звернувся до села з сидиць в місті, ажидаючи якоїсь поса-

